

**Odborný posudek k publikaci
studenta teologie Stefana Stiplera**

Hostouň – Dějiny jedné farnosti v Čechách

Předkládaná práce je pro posuzovaného pastorálního teologa vysoce relevantní, protože si klade vysoký cíl, přispět ke „smíření mezi Čechy a sudetskými Němci“ (str. 4). Také chce být „svědectvím víry, které by ukázalo náboženské vyznání tehdejších obyvatel“ (dtto) a dát pokud možno impulsy k dnešnímu duchovnímu životu v současném městě Hostouň.

Již na počátku vědecky korektně vedených rešerší zaujímá práce stanovisko, které je důležité pro celou další povahu výkladu. Pojem „Sudety“, odvozený z antického „Sudeti montes“ se vztahoval dříve na oblasti Čech, Moravy a Slezska. Hans Lemberg (Collegium Carolinum, Mnichov 1993) objasňuje pozadí označení, se kterým se autor identifikuje. Protože se jedná o Čechy jako o středoevropský region a o smíření se s ještě do současnosti zasahujícími ublíženými, má tato církevně-historicky koncipovaná práce také znamenitě pastorálně teologický význam.

První hlavní kapitola se zabývá ve velkých, souvislých krocích historickým vývojem od 13. století za použití široce profilové relevantní literatury. Zřetelný je pozitivní a negativní vývoj městských dějin na straně 14: v roce 1930 mělo město 1048 obyvatel, v roce 1947 630 obyvatel; ztráta městského práva; chátrání historických budov; nově díky přidružení jedenácti obcí opět status města.

Jako důležité se jeví pro další kroky smíření pravidelná setkání domovských kruhů, záštita města Dillingen nad Dunajem, stejně jako zapojení do Santiago de Compostela vedoucí poutní cesty. Zdůraznit si zaslouží popis minulých církevních tradic, opět za konzultace bohatých pramenů, které názorně osvětlují fakta, legendy a praktiky víry.

Druhá hlavní kapitola se věnuje memorábilií, pamětní knize. Pan Stippler akribicky studoval a poskládal dohromady to, co se nacházelo v archivu „v bedném stavu, silně poničené vlhkostí a plísní“ (str. 22). Těžiště práce leží v druhém svazku pamětních knih pro období 1836 až 1938, sice psaném německy, ale ve starém německém písmu, pro dnešního čtenáře ne vždy lehce rozluštitelném.

Z tohoto svazku následují ve třetí hlavní kapitole biografie hostouňských farářů z let 1776 až 1938. Jedná se přitom o zpřístupněné záznamy, od údajů o stavebních úpravách a zprávách o duševní péči, přes výkazy peněžitých darů a záznamy o neštěstí, až po údaje o kanonických návštěvách a darech. Za ně patří dík.

Po tomto pečlivě sestaveném a plynně a napínavě psaném historickém pojednání, dochází autor k výsledku. Zprvu bodově psané části se postupně přetvářejí v rozsáhlou reportáž, která se s přibývajícím textem objektivizuje a neдрží se již tak striktně dění, týkajícího se pouze města, jako na začátku. Divergence mezi faráři jsou patrné v chladném a strohém popisu duchovního Lorenze a „žhavém líčení Steinbacha“ (str. 82).

S touto magisterskou prací se předkládá výzkumná práce:

- která byla provedena didakticky korektně
- jejíž prameny jsou plně doložitelné
- která více než odpovídá vědeckým standardům, správnosti citací, obsahu tématu, stejně tak jako i jeho dělení

Vedle vysoké vědecké úrovně je kulturně-historicky význačné, že

- překladem z německého do českého jazyka mohou být společné dějiny německých Čechů a Čechů lépe než doposud chápány a žity
- se snad vyvine obnovené a tím i souhlasnější povědomí o dějinách
- zůstane zachované historické vědění, především díky hostouňskému votivnímu obrazu a nově vystavěné Svatojakoubské cestě
- vznikne pastorální vliv na obohacení současného společenského života v Hostouni

Publikaci „Hostouň – Dějiny jedné farnosti v Čechách“ se dá jako dalšímu příspěvku ke konkrétně žitému česko-německému porozumění v německém a českém jazyce jen popřát širokou distribuci.

(podpis nečitelný)

Prof. Dr. Wolfgang Oberröder

V Eichstättu dne 29. února 2008